ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼

WORLD PUNJABI TIMES

A Punjabi News Protal & Epaper From Winnipeg, Canada

Visit us at : www.worldpunjabitimes.com

Mob: 7973333573, +1 (418) 887-0162

Epaper World Punjabi Times 21 ਜੁਲਾਈ 2025 ਦਿਨ ਸੋਮਵਾਰ ਈ-ਪੇਪਰ ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼

"ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਵਰਗੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ਹੈ"

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਜ਼ਫ਼ਰ ਇਕਬਾਲ ਜ਼ਫ਼ਰ

ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਤਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੋ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਜੋ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਜਾਲ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ ਠੋਸ ਕਿਸੇ ਸਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਰਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਵਰਗੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਸਵਰਗੀ ਪਿਆਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਲਾਂ 'ਤੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਆਰ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਨਸ਼ੇੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜੋ ਲੋਕ ਦੁਨਿਆਵੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਗਧੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਰਾਪ ਸਿਰਫ਼ ਉੱਚੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਮੀਰ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬੇਵਫ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੇਚੈਨੀ, ਦੁੱਖ, ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਬਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਸਰੀਰ ਵੀ ਸਰਾਪ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਜੋ ਲੋਕ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੇਵੱਸੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਤਾ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਉਹ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸਾਂ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਦੀ ਚੋਣ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਮਾੜੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸੇਵਕ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਕਾਰਨ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੋ ਲੋਕ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲੰਗਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਵੀ ਡੂੰਘੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਲੋਕ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉੱਥੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੁਝ ਰਾਜਦੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਿਰਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਦਰਤ ਸੁੰਦਰ ਬਾਹਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਪਿਆਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਕੁਦਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਬੋਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤ, ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਝੂਠੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਰਗੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਮਲਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਇਲਾਜ ਸਾਰੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਵਰਗੀ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲੇ ਦੀ ਨਾੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ। ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਦਿਖਾਵੇ।

ਕਲਪਨਾ*

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਸੁਰਜੀਤ ਸਾਰੰਗ

ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਮਨੋ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਬੁਣਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੀ ਮਨੋ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਬੁਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੋਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਇਛਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੋਕਲਪਨਾ ਇੱਛਾ ਪੂਰਤੀ ਅਸਲੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਦੀ ਭਾਂਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਕ ਇਛਾਵਾਂ ਮਨੋਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਿੰਗ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਸੁਭਾਵਕ। ਤੋਰ ਤੇ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਮੂੰਹਾ ਵਿਚ ਵੰਡੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਡਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਛਾਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਿਚ ਮੱਦਦਗਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੀਆਂ ਕਾਮਵਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦੀਆਂ ਇਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਲਪਨਾਵਾਂ ਕਾਮ ਵਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੌਜਵਾਨ ਗੱਭਰੂਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਮੰਡ ਅਤੇ ਵਡੱਪਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਇਛਾਵਾਂ ਕਾਮ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਾਡਾ ਜ਼ੋਰ ਦੋਵਾਂ ਰੁਝਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਉਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਕਸਰ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਦਾਨ ਦਾਤਾ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਇਕ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਵੈਸੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰ ਵੱਡਪਣ ਦੀਆਂ ਮਨੋ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮਨੋਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਇਕ ਦਲੇਰਾਨਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਪੈ ਉਸਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਏਥੇ ਫੇਰ ਲੁਕੋਣ ਦੀ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਘਟ ਤੋਂ ਘਟ ਕਾਮ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਵੈ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੱਬਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੋਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਚਪਨ ਵਿਗਾੜਨ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਥਾਂ ਬਣਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨੀਂਆਂ ਹੀ ਤਕੜੀਆਂ ਮਨੋਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਯੁਗਾਂਡਾ(ਅਫਰੀਕਾ) ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਉਥੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿੱਤ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਬੁਲੰਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ- ਨ ਸ ਬਾਜਵਾ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼

ਲੁਧਿਆਣਾਃ 21 ਜੁਲਾਈ : ਯੁਗਾਂਡਾ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤਕਾਰ ਤੇ ਉੱਘੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਨ ਸ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਵਿਰਾਸਤ ਅਕਾਡਮੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਯੁਗਾਂਡਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਬੜੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੱਜਣ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿੱਤ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ।

ਸ. ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵਡੇਰੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਦਕਾ ਨਾਰੋਵਾਲ ਤੋਂ 1946ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਣੀਆਂ(ਸਿਰਸਾ) ਆਣ ਵੱਸੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ "ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੇਲੇ "ਅਤੇ "ਸ਼ਾਮ ਸੁਨਹਿਰੀ" ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਰੀਕਾਰਡ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਬੀ ਐੱਮ ਸੀ ਰੀਕਾਰਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਫੇਰੀ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਤੇ ਸੁਰੀਲੇ ਕਵੀ ਬਾਰੇ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ "ਭੱਟੀ ਭੜੀ ਵਾਲਾ"ਨਾਲ ਰਲ਼ ਕੇ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਉਹ ਭੱਟੀ ਭੜੀ ਵਾਲਾ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰੋ. ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਨ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਭੱਟੀ ਭੜੀ ਵਾਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਫ਼ਿਲਮਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੀਕ ਸਾਹਿੱਤ ਦੇ ਨਾਇਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਘਾਟ ਰੜਕਦੀ ਸੀ। ਫ਼ਿਲਮ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਫ਼ਿਲਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ।

ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੁਗਾਂਡਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾ ਸਾਡੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਰਾਜਦੂਤ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1972 ਵਿੱਚ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਈਦੀ ਅਮੀਨ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉੱਥੇ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੁਗਾਂਡਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਵਡਮੁੱਲਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿੱਤ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿਣ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਵੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ। ਦੋਹਾਂ ਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ. ਗਿੱਲ ਨੇ ਪਿਛਲੇ 50 ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖੀਆਂ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਦਾ ਵੱਡ ਆਕਾਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ "ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ " ਭੇਂਟ ਕੀਤਾ।

ਸੂਦ ਜਠੇਰੇ ਪਿੰਡ ਕੁੱਕੜਾਂ ਵਿਖੇ 51 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਝੰਡਾ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨੋ ਸ਼ੌਕਤ ਨਾਲ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ – ਸੂਦ ਵਿਰਕ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਅਸ਼ੋਕ ਸ਼ਰਮਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਪ੍ਰੀਤੀ

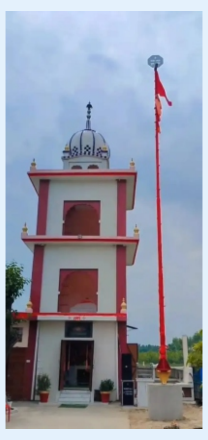

ਕੁੱਕੜਾਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ 21 ਜੁਲਾਈ : ਸੂਦ ਜਠੇਰੇ ਪਿੰਡ ਕੁੱਕੜਾਂ ਵਿਖੇ 51 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਝੰਡਾ ਮਿਤੀ 20 ਜੁਲਾਈ (ਜੇਠੇ ਐਤਵਾਰ) ਨੂੰ ਬੜੀ ਸ਼ਰਧਾ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਤੇ ਐਨ ਆਰ ਆਈ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਚੜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸਵੇਰੇ ਚਾਹ ਪਕੌੜਿਆਂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ ਲੰਗਰ ਅਤੁੱਟ ਵਰਤਾਇਆ। ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਈਵਟੈਲੀਕਾਸਟ BSPUNJAB 7 TV ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਮੌਕੇ ਸੂਦ ਜਠੇਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਰਜਿ: ਪਿੰਡ ਕੁੱਕੜਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਮੈਂਬਰ ਸਹਿਬਾਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸ਼ੁਭ ਮੌਕੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰਨ ਆਈਆਂ ਸਮੂਹ ਸੂਦ ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਗਤਾਂ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਵਿਖੇ ਹੁੰਮ ਹੁੰਮਾਂ ਕੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ।

ਮਿਹਨਤੀ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ : ———ਡਾ. ਨਿਮਿਸ਼ ਗੁਪਤਾ (ਐਸ. ਐਸ. ਬੀ. ਹਸਪਤਾਲ ਫਰੀਦਾਬਾਦ)

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਮਾਸਟਰ ਪਰਮ ਵੇਦ

ਰਾਤ ਦੇ ਅੱਠ ਕੁ ਵੱਜੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਆਲ ਦੀ ਠਰੀ ਹੋਈ ਰਾਤ ਸੀ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਚੁੱਪ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਾਏ ਬੂਅ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਰੋਣ ਕੁਰਲਾਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਲੋਕ ਚਾਦਰਾਂ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਮਾਰੀ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕੁਝ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਖੜਾਕ ਜ਼ਰੂਰ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਬੰਦ ਸਨ। ਬਾਹਰ ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਅੰਧੇਰਾ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚੰਨ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਕੁਝ ਵਕਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੰਮ ਸੁਲੰਮਾ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸਮਾਨੀ ਰੰਗ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਸਟੈਥੋਸਕੋਪ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਕੋਈ ਨਰਸਿੰਗ ਸਟਾਫ਼ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਨੈਫਰੋਲੋਜੀ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਕਟਰ ਸੀ ਡਾ. ਨਿਮਿਸ਼ ਗੁਪਤਾ। ਇਸ ਗੋਰੇ ਨਿਛੋਹ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਐਸ. ਐਸ. ਬੀ. ਹਸਪਤਾਲ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਜੁਆਇੰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਡਾ . ਨਿਮਿਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਿਰਦਾਰ ਵਾਲੇ ਨੇਕ ਇਨਸਾਨ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਹੈ ਪਰ ਰੁਤਬਾ ਬੜਾ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕੁਝ ਜਿਆਦਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁਝ ਖੋ ਜਾਣ ਦਾ ਗਮ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮੋਹ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਹ। ਮਹਿਜ਼ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਚ ਲਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਵਜੂਦ ਐ। ਜਿੰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਖਲਾਕ ਉਚਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹੇਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਵੀ ਉੱਚੇ ਨੇ। ਇਸ ਸਾਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਝਲਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਰੀਜ਼ ਨਾਲ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਗੁਫ਼ਤਗੂ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਰੀਜ਼ ਨਵਾਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣਾ। ਅਮੀਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਰੀਬ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭੇਦ ਭਾਵ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੰਕਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਉਹ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੰਕਾ ਨਵਿਰਤੀ ਲਈ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਮਰੀਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆ ਗਿਆ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਡਾ. ਮਨੀਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਐਸ. ਐਸ. ਬੀ. ਹਸਪਤਾਲ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਆਏ ਹਨ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਮਰੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਓ ਪੀ ਡੀ ਐਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਦਾ ਵੀ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਵਾਪਸ ਘਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਭੁੱਖੇ ਰਹਿ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਹਸਪਤਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਸਪਤਾਲ ਸਮਝ ਕੇ ਜੀਅ ਜਾਨ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਹਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਛਾਵੇਂ ਹੀ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਫਿਰ ਜਲਦੀ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਡਨੀ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਲੱਗਭਗ ਛੇ ਕਿਡਨੀ ਟਰਾਂਸਪਲਾਂਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਓ ਪੀ ਡੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਡਾ . ਅਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ ਤੇ ਡਾ . ਗੁੰਜਨ ਸ਼ਰਮਾ ਵੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਸੰਦੀਪ ਭਾਰਦਵਾਜ ਵੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮੱਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਾਇਲਸਿਸ ਯੂਨਿਟ ਦੀ ਟੀਮ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤੀ ਹੈ। ਯੂਨਿਟ ਇੰਚਾਰਜ਼ ਮਹੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਇਹ ਟੀਮ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਸਫ਼ਲ ਹੈ। ਮਹੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ। ਅਗਰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਡਾ. ਨਿਤਿਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਛੁੱਟੀ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦਾ ਸਗੋਂ ਨੈਫਰੋਲੋਜੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਲਸਿਸ ਯੂਨਿਟ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਲਸਿਸ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਗ ਸਟਾਫ਼ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੂਨਿਟ ਇੰਚਾਰਜ਼ ਮਹੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਹੇਠ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਪੈਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਡਾਇਲਸਿਸ ਟੈਕਨੀਸ਼ੀਅਨ ਮੇਵਾ ਰਾਮ , ਮੁਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ , ਜਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਜੀਤੂ , ਕੁਲਦੀਪ , ਅਮਰ ਚੰਦ , ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ , ਗੇਂਦਾ ਰਾਮ , ਨੀਸ਼ੂ ਰਾਣਾ , ਵਰਸ਼ਾ , ਚਰਨ , ਚੰਦਨ ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਗ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਤੇ ਦਿਆਨਤਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਹੱਸਮੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਕਰਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਡਾ . ਨਿਮਿਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਐਸ. ਐਸ. ਬੀ. ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਨੈਫਰੋਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਖ਼ਲਾਕ

ਦੇਸ਼ ਮੇਰੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹੁਣ, ਡਿੱਗ ਚੁੱਕਾ ਇਖ਼ਲਾਕ।
ਬੇਗਾਨੇ ਬੇਗਾਨਿਆਂ ਦੇ ਵੱਲ, ਕਿੱਦਾਂ ਰਹੇ ਨੇ ਝਾਕ।

ਭਾਈ, ਭੈਣਾਂ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਦੇ ਨੇ ਅਪਣੇ ਰਸਤੇ
ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਕਿਧਰੇ, ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਾਕ।

ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, ਦੀ ਗੱਲ ਛੱਡੋ ਭਾਈ
ਪਿਓ-ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਮਾਂ-ਬੇਟੀ ਦਾ, ਰਿਹਾ ਨਾ ਹਿਰਦਾ ਪਾਕ।

ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਾਏ, ਸਾਰੇ ਹੋਏ ਪਰਾਏ
ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਣਾ ਭੁੱਲੇ, ਕੋਈ ਨਾ ਮਾਰੇ ਹਾਕ।

ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਸਭ ਚੰਗੇ-ਭਲੇ ਨੇ, ਸੋਹਣੀਆਂ ਦਿੱਸਣ ਸ਼ਕਲਾਂ
ਪਰ ਜਦ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦੇ ਮੂੰਹੋਂ, ਹਿਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਚਾਕ।

ਸਭ ਦੀ ਰਹਿਣੀ-ਬਹਿਣੀ ਵੱਖਰੀ, ਆਇਆ ਕੌਣ ਜ਼ਮਾਨਾ
ਧਰਮ-ਸਥਾਨੀਂ ਰੁਲ਼ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ, ਸੁਣਦਾ ਨਾ ਗੁਰ-ਵਾਕ।

ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ, ਹਰ ਥਾਂ ਸ਼ੋਰ ਸੁਣੀਂਦਾ
ਔਰਤ ਦੀ ਪੱਤ ਲੁੱਟਣ ਵਾਲ਼ੇ, ਰੁਲ਼ਦੇ ਵੇਖੇ ਖ਼ਾਕ।

ਸਭ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣੇ, ਛਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ
ਚੋਰੀ-ਠੱਗੀ ਕਰਦੇ ਲੋਕੀਂ, ਬਣ ਕੇ ਬਹਿਣ ਚਲਾਕ।

ਦੋ ਬੇੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਜੋ ਰੱਖਣ, ਮੈਂ ਹਨ ਡੁੱਬਦੇ ਵੇਖੇ
ਪੁਜਦੇ ਨਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਿਨਾਰੇ, ਖ਼ੁਦ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਤੈਰਾਕ।

ਬੁਰੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ, ਰੱਬ ਹੀ ਕਰਦਾ ਸਿੱਧਾ
ਉਹਦੀ ਲਾਠੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ ਜਦ, ਮੂਲ ਨਾ ਕਰੇ ਖੜਾਕ।

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਪ੍ਰੋ. ਨਵ ਸੰਗੀਤ ਸਿੰਘ